

Ang Basahon ni Daniel - Numero Setenta

*Gikan sa Karaang mga Tapad ngadto sa Modernong mga Responsibilidad:
Pagpadayag sa Panaw sa Pakigsaad*

Jeff Pippenger
2024-02-03

Sa diha nga ang Ginoo misulod sa pakigsaad uban sa karaang Israel, Siya mihatag ug duha ka papan ingon nga patukoranan ug simbolo sa relasyon sa pakigsaad. Ang duha ka papan nagpaila usab sa tulubagon sa karaang Israel sa pagpresentar ngadto sa kalibotan ug buhing pagpamatuod mahitungod sa duha ka papan. Sa diha nga ang Ginoo misulod sa pakigsaad uban sa modernong Israel, Siya mihatag ug duha ka papan ingon nga patukoranan ug simbolo sa relasyon sa pakigsaad. Ang duha ka papan nagpaila usab sa ilang tulubagon sa pagpresentar ngadto sa kalibotan ug buhing pagpamatuod mahitungod sa tanan nga upat ka papan.

Ang duha ka mga papan gihatag ngadto sa literal nga karaang Israel diha-diha dayon human sila luwasa sa Dios gikan sa literal nga pagkaulipon ilalom sa paggapus sa Egipto, ug gidala sila ngadto sa kasagmuyo sa pagtabok sa Dagat nga Mapula. Ang yugto sa panahon nga ang literal nga karaang Israel diha sa pagkaulipon gitino sa piho diha sa tagna ingon nga upat ka gatus ug katloan ka tuig, ug samtang didto sila sa pagkaulipon ang literal nga karaang Israel nakalimot, ug mihunong sa pagbantay, sa Igpapahulay sa ikapitong adlaw.

Ang duha ka tapyas gihatag sa espirituhanong moderno nga Israel diha-diha dayon human sila giluwasa sa Dios gikan sa espirituhanong pagkaulipon sa pagkabihag sa Katolisismo, ug gidala sila pinaagi sa dakong kapakyasan sa 1844. Ang yugto sa panahon nga ang espirituhanong moderno nga Israel diha sa pagkaulipon gikilal-an sa piho sa tagna ingon nga usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig, ug samtang diha sa pagkaulipon ang espirituhanong moderno nga Israel nakalimot, ug mihunong sa pagbantay, sa Igpapahulay sa ikapitong adlaw.

Sa mismong kasaysayan sa dihang gihatag sa Dios kang Moises ang duha ka papan aron dad-on ngadto sa karaang Israel, ang iyang igsoon nga si Aaron naghimo og bulawang larawan sa usa ka nating baka. Ang duha ka papan sa Napulo ka mga Sugo nagpaila nga ang Dios maoy usa ka Dios nga mapangabughoon, ug ang Iyang pangabugho ilabina gipadayag batok sa pagsimba sa mga diosdios; ug sa dihang mikunsad si Moises gikan sa bukid, ang karaang Israel nagsayaw nga hubo libot sa usa ka bulawang larawan nga gibuhat sa usa nga gipili ingon nga tigpamaba sa Dios.

Ug si Moises misugilon kang Aaron sa tanang mga pulong sa Ginoo nga nagpadala kaniya, ug sa tanang mga ilhanan nga Iyang gisugo kaniya. Ug si Moises ug si Aaron miadto ug gitigom ang tanang mga anciano sa mga anak sa Israel: Ug si Aaron misulti sa tanang mga pulong nga gisulti sa Ginoo kang Moises, ug gibuhat ang mga ilhanan sa atubangan sa katawohan. Exodo 4:28-30.

Ang igsoon sa propeta nga nangulo sa karaang Israel sa kasaysayan sa pakigsaad sa dihang gihatag ang duha ka papan sa pakigsaad mao ang pangulo sa pagrebelde sa larawan sa pangabugho. Ang

bana sa manalagna nga babaye nga nangulo sa moderno nga Israel sa kasaysayan sa pakigsaad sa dihang gihatag ang duha ka papan sa pakigsaad mao ang pangulo sa pagrebelde sa 1863, ug ang 1863 nagtimaan sa unang kaliwatan sa Adventismo ingon nga girepresentahan isip usa ka larawan sa pangabugho nga gibutang sa agianan sa ganghaan sa halaran.

Unya miingon siya kanako, Anak sa tawo, iyahat karon ang imong mga mata paingon sa amihanan. Busa giyahat ko ang akong mga mata paingon sa amihanan, ug ania karon, sa amihanan sa ganghaan sa halaran, diha sa agianan, kining larawan sa pangabugho. Ezekiel 8:5.

Ang “halaran” usa ka simbolo ni Cristo.

“Ania kita sa kapeligrohan sa pagsagol sa balaan ug sa ordinaryo. Ang balaang kalayo gikan sa Dios maoy gamiton sa atong mga paningkamot. Ang tinuod nga halaran mao si Cristo; ang tinuod nga kalayo mao ang Espiritu Santo. Mao kini ang atong inspirasyon. Lamang kon ang Espiritu Santo maoy nangulo ug naggiya sa usa ka tawo nga siya mahimong luwas nga magtatambag. Kon mosimang kita gikan sa Dios ug gikan sa Iyang mga pinili aron mangutana sa laing mga halaran, tubagon kita sumala sa atong mga binuhatan.” Selected Messages, libro 3, 300.

Ang “ganghaan” mao ang iglesia.

“Alang sa mapaubsanon, matinotoohong kalag, ang balay sa Dios dinhi sa yuta mao ang ganghaan sa langit. Ang awit sa pagdayeg, ang pag-ampo, ang mga pulong nga gipamulong sa mga representante ni Cristo, mao ang mga paagi nga gitagana sa Dios aron sa pag-andam ug usa ka katawhan alang sa iglesia sa ibabaw, alang nianang labawng halangdong pagsimba nga ngadto niini walay bisan unsa nga mahugaw ang makasulod.” Testimonies, tomo 5, 491.

Niadtung 1863, ang Laodicean nga Adventismo nahimong usa ka simbahan nga ligal nga narehistro ug mihunong na sa pagkahimong usa ka kalihokan. Niadtung maong takna, sila “misulod” sa kasaysayan sa simbahan. Niadtung 1863, ang simbahan ni Cristo misulod ngadto sa usa ka ligal nga pakig-uban sa kagamhanan sa Tinipong Bansa sa Amerika. Nianang tuiga ilang gipaila usab ang usa ka peke nga tsart aron mopuli sa duha ka sagradong papan ni Habakkuk. Sa diha nga ang ikaduhang papan naandam na, sumala sa kasaysayang matagnaon, kadtung gisimbolohan ni Aaron nangandam sa usa ka peke nga larawan.

Ang ikaduhang Sugo mao ang labing espesipikong pasidaan batok sa idolatriya ug sa pagsimba sa mga larawan. Dinhi usab gipaila sa Dios ang Iyang kinaiya ingon nga usa ka Dios nga masina. Dinhi usab Iyang gipahimutang ang prinsipyo nga Iyang gitagana ang hukom batok sa mga dautan ngadto sa ikatulo ug ikaupat nga mga kaliwatan. Ang Napulo ka mga Sugo mao ang hulad sa kinaiya ni Cristo.

“Tungod sa ilang pagsalikway kang Cristo, ug sa mga sangpotanan nga misunod niini, sila maoy may katungdanan. Ang sala sa usa ka nasod ug ang pagkalaglag sa usa ka nasod tungod sa mga pangulo sa relihiyon.”

“Sa atong kapanahonan, dili ba ang maong mga impluwensiya mao gihapon ang nagalihok? Sa mga mag-uuma sa kaparrasan sa Ginoo, dili ba daghan ang nagsunod sa mga tunob sa mga

pangulo sa mga Judio? Dili ba ang mga magtutudlo sa relihiyon nagapahilayo sa mga tawo gikan sa tin-aw nga mga kinahanglanon sa pulong sa Dios? Imbis nga tudloan sila sa pagkamasinugtanon sa kasugoan sa Dios, dili ba gitudloan hinoon sila sa paglapas? Gikan sa daghang mga pulpito sa mga iglesia, ang katawhan gitudloan nga ang kasugoan sa Dios dili na mabugkoson alang kanila. Ang mga tradisyon, mga tulomanon, ug mga nabatasan sa mga tawo ginabayaw. Ang garbo ug pagpahimuot sa kaugalingon tungod sa mga gasa sa Dios ginapalambo, samtang ang mga pag-angkon sa Dios ginapasagdan.

“Sa pagsalikway sa balaod sa Dios, ang mga tawo wala mahibalo kon unsa ang ilang ginabuhat. Ang balaod sa Dios mao ang hulagway sa Iyang kinaiya. Naglangkob kini sa mga prinsipyo sa Iyang gingharian. Siya nga modumili sa pagdawat niining mga prinsipyo nagabutang sa iyang kaugalingon gawas sa agianan diin nagaagay ang mga panalangin sa Dios.” Christ’s Object Lessons, 305.

Ang kinaiya ni Cristo mao ang Iyang dagway, ug naglakip kini sa kamatuoran nga Siya usa ka Dios nga mapinangabughoon. Ang pagpangabugho sa Dios gipadayag diha kang Cristo sa dihang kaduha Niyang hinloan ang templo. Sa unang paghinlo sa templo, ang mga tinun-an nga nakasaksi sa maong buhat unya gidala sa paghinumdom nga ang Kasulatan naghisgot sa pagpangabugho sa Dios.

Ug haduol na ang Pasko sa mga Judio, ug mitungas si Jesus ngadto sa Jerusalem, Ug iyang hingkaplagan sa templo ang mga namaligya ug mga baka ug mga karnero ug mga salampati, ug ang mga tig-ilis ug salapi nga nanglingkod didto: Ug sa nakahimo siya ug usa ka latigo gikan sa gagmayng mga pisi, iyang gipapahawa silang tanan gikan sa templo, apil ang mga karnero ug ang mga baka; ug iyang giyatag ang salapi sa mga tig-ilis ug gipanumbalik ang ilang mga lamesa; Ug miingon siya kanila nga nagbaligya ug mga salampati, Kuhaa kining mga butanga gikan dinhi; ayaw ninyo himoa ang balay sa akong Amahan nga usa ka balay sa pamaligya. Ug nahinumdom ang iyang mga tinun-an nga nahisulat kini, Ang kadasig alang sa imong balay naglamoy kanako. Juan 2:13–17.

Diha sa Kasulatan, sa Hebreo ug sa Griyego, ang pulong nga “masibuton” mao usab ang pulong nga “masinahon.” Usa ra kana ka pulong. Sa dihang gilimpyohan ni Cristo ang templo, Iyang gipadayag ang kasina sa Dios, nga mao ang kinaiyang kinaugalingon sa Dios nga giila diha sa ikaduhang sugo, ug kini ilabinang napadayag batok sa pagsimba sa mga diosdios. Sa dihang mikanaog si Moises gikan sa bukid uban ang duha ka papan ug nasabtan niya ang gibuhat ni Aaron ug ang ginabuhat sa katawhan, iyang gidugmok ang duha ka papan. Ang duha ka papan mao ang tinuod nga hulagway sa kasina, kay sila mga pisikal nga representasyon nga nag-ila sa Dios ingon nga usa ka Dios nga masinahon. Sa dihang gidugmok ni Moises ang duha ka papan, iyang gipadayag ang mao gayud nga kasina nga giila diha sa ikaduhang sugo.

Ug si Moises miliso, ug milugsong gikan sa bukid, ug ang duruha ka papan sa pagpamatuod diha sa iyang kamot: ang mga papan nasulatan sa duha nila ka kiliran; sa usa ka kiliran ug sa pikas ka kiliran sila nasulatan. Ug ang mga papan maoy buhat sa Dios, ug ang sinulat maoy sinulat sa Dios, nga kinulit sa ibabaw sa mga papan. Ug sa dihang nadungog ni Josue ang kasaba sa katawohan sa ilang pagsinggit, siya miingon kang Moises, Adunay kagahub sa gubat

sulod sa campo. Ug siya miingon, Dili kini tingog sa mga mosinggit tungod sa pagdaug, ni tingog kini sa mga nagtuaw tungod sa pagkapildi: kondili ang kasaba sa mga nagaawit maoy akong nadungog. Ug nahitabo, sa diha nga siya haduol na sa campo, nga iyang nakita ang nating vaca, ug ang mga pagsayaw: ug misilaob ang kasuko ni Moises, ug iyang gilabay ang mga papan gikan sa iyang mga kamot, ug gibali kini sa ubos sa bukid. Exodo 32:15–19.

Ang duha ka papan mao ang pagpamatuod sa kinaiya sa Dios. Ang kinaiya sa Dios mao ang dagway nga pagahulmaon diha sa mga tawo pinaagi sa pagkamatarong ni Cristo. Ang duha ka papan mao ang tinuod nga hulagway sa pangabugho, ug si Aaron naghimo ug peke nga hulagway sa pangabugho sa mismong panahon nga ang tinuod nga hulagway sa pangabugho gihatag ngadto sa karaang Israel. Kadtong mga adunay kang Cristo nga nahulma sa sulod kanila adunay Iyang dagway, ug ang bisti sa Iyang pagkamatarong, apan ang mga magsasaba ni Aaron nanagsayaw nga hubo, kay sila mga Laodiceano. Ang mga Laodiceano mao ang “makaluluoy, ug alaot, ug kabus, ug buta, ug hubo.”

Ug sa pagkakita ni Moises nga ang katawhan hubo; (kay gihimo sila ni Aaron nga hubo alang sa ilang kaulawan sa taliwala sa ilang mga kaaway). Exodo 32:25.

Niadtong 1856, pito ka tuig sa wala pa mapagula ang peke nga tsart, si James ug si Ellen White parehong nag-ila nga ang kalihukan nakabalhin na ngadto sa kahimtang sa Laodicea. Niadtong 1863, ang Adventismo espirituhanon nga “hubo” sama sa karaang Israel nga literal nga “hubo” samtang sila nanagsayaw libot sa peke nga larawan sa pangabugho. Ang peke nga gihimo ni Aaron usa ka diosdios nga hinimo sa bulawan, apan kini usa ka larawan sa nating baka, nga usa ka mananap. Kini usa ka larawan sa mananap, ug usab usa ka larawan ngadto sa mananap. Ang bulawang nating baka usa ka larawan sa mananap, apan kini usab gipahinungod ngadto sa mga dios nga sa dili matarung gideklarar ni Aaron nga mao ang nagluwas sa Israel gikan sa pagkaulipon sa Egipto.

Ug gidawat niya kini gikan sa ilang kamot, ug gihulma niya kini pinaagi sa usa ka galamiton sa pagkulit, sa tapus niya kini himoa nga usa ka nating vaca nga tinunaw: ug sila miingon, Kini mao ang imong mga dios, Oh Israel, nga nagkuha kanimo gikan sa yuta sa Egipto. Ug sa pagkakita niini ni Aaron, nagtukod siya ug usa ka halaran sa atubangan niini; ug si Aaron nagpahibalo, ug miingon, Ugma mao ang usa ka fiesta alang sa Ginoo. Ug sila mibangon pagsayo sa pagkaugma, ug mihan-ay ug mga halad-nga-sinunog, ug nagdala ug mga halad-sa-pakigdait; ug ang katawohan milingkod aron mokaon ug moinom, ug mibangon aron magdula. Exodo 32:4–6.

Ang bulawanong nating baka maoy usa ka larawan sa usa ka mananap, apan kini gipahinungod ngadto sa mini nga mga dios, ug busa kini usab usa ka larawan (halad) ngadto sa mananap. Ang larawan gihimo sa bulawan, nga maoy simbolo sa Babilonia, ug kini usa ka nating baka, nga mao ang labing hataas nga porma sa halad diha sa pag-alagad sa santuwaryo. Kini gipahinungod ngadto sa mga dios sa Egipto. Ang Misteryong Babilonia (kay ang tanang mga pagpamatuod sa tagna nagtimaan sa katapusan sa kalibotan) naglangkob sa usa ka babaye nga nagsakay ibabaw sa usa ka mananap. Ang mananap nga gisakyan sa babaye mao ang Nagkahiusang mga Nasod (napulo ka mga hari), ug usa ka simbolo sa dragon, ateyismo, ug Egipto. Ang babaye mismo usa ka peke nga

hulad sa matuod nga iglesia sa Dios. Ang bulawanong nating baka nga gipahinungod ni Aaron ngadto sa mga dios sa Egipto naghulagway daan sa dakong bigaon sa Pinadayag 17, nga mao ang Babilonia (bulawan), nga nagsakay ibabaw sa usa ka mananap (Egipto) ug usa ka peke nga iglesia (nating baka).

Sa maong higayon si Aaron nagtukod ug usa ka halaran, nga, sumala sa bag-ong gihubit, nagrepresentar kang Cristo, ang tinuod nga halaran. Dayon iyang gitukod ang usa ka peke nga sistema sa pagsimba, kay iyang gimantala ang usa ka pista alang sa Ginoo sa mosunod nga adlaw. Ang bulawang nating baka ni Aaron usa ka larawan “sa” ug “alang sa” mananap, ug kini gipahimutang “sa atubangan” sa usa ka peke nga Cristo, ug usa ka adlaw gilain aron sa pagsaulog sa iyang bakak nga sistema sa pagsimba.

Ang Tinipong mga Estado mao ang gahum nga nagpatindog ug usa ka larawan ngadto sa mapintas nga mananap ug unya nagpugos sa kalibotan sa pagsunod sa iyang panig-ingnan. Ang Tinipong mga Estado adunay gahum sa pagpugos nianang sistema sa pagsimba ibabaw sa kalibotan, ug kini gibuhat niya sa atubangan sa mapintas nga mananap, “sa iyang atubangan.”

Ug nakita ko ang laing mananap nga misaka gikan sa yuta; ug siya may duha ka sungay nga sama sa usa ka nating karnero, ug misulti siya ingon sa usa ka dragon. Ug gigamit niya ang tanang gahum sa nahaunang mananap sa iyang atubangan, ug gipasimba ang yuta ug ang mga nanagpuyo niini sa nahaunang mananap, kansang samad nga makamatay naayo. Pinadayag 13:11, 12.

Ang tawo sa sala, nga mao ang papasiya, mao ang mananap sa dagat sa Pinadayag trese. Sa diha nga ang Tinipong Bansa sa Amerika mosulti ingon sa usa ka dragon, sa hapit na moabot nga balaod sa Dominggo, nan magsugod kini sa pagpugos sa kalibotan sa pagpatindog ug usa ka larawan ngadto sa mananap “sa atubangan” niini. Ang mananap nga anaa sa atubangan sa Tinipong Bansa sa Amerika (ang mananap sa yuta), mao ang papasiya (ang mananap sa dagat). Ang papasiya usa ka peke nga Cristo, ug si Aaron nagpatindog sa iyang bulawang larawan sa atubangan sa usa ka peke nga Cristo, kay si Cristo mao ang tinuod nga halaran. Unya gitukod ni Aaron ang usa ka mini nga sistema sa pagsimba, ingon sa gilarawan pinaagi sa pagmantala sa adlaw sa fiesta nga pagahimoon sa sunod nga adlaw. Ang Tinipong Bansa sa Amerika usab nagpugos sa usa ka mini nga sistema sa pagsimba, ug kini usab may kalabutan sa usa ka peke nga adlaw sa pagsimba.

Sa dihang mikunsad si Moises gikan sa bukid, ang panaglalis diha sa tinuod ug sa mini nga larawan sa pangabugho—ang larawan ni Cristo o ang larawan ni Satanas. Ang peke naglangkob sa usa ka peke nga Cristo (ang halaran), usa ka peke nga kasinatian (Laodicean), ug usa ka peke nga adlaw sa pagsimba (“ugma maoy usa ka fiesta sa Ginoo”). Ang pagsukol sa bulawang nating baka nagrepresentar sa pagsukol sa hapit na moabot nga balaod sa Domingo, apan nagrepresentar usab kini sa pagsukol sa Laodicean nga Adventismo niadtong 1863.

Niadtong 1863, usa ka peke nga lamesa ang gipaila aron tabonan ang mga mutya sa damgo ni Miller ingon nga gihulagway sa duha ka lamesa ni Habakkuk. Kining duha ka lamesa gitipoan na daan sa duha ka lamesa nga nadawat ni Moises didto sa bukid. Niadtong 1863, usa ka legal nga koneksiyon ang gihimo uban sa gobyerno sa Tinipong Bansa sa Amerika, sa ingon nagtapos sa

kalihokang Millerite ug sa legal nga pagparehistro sa kalihokang Laodicean ingon nga iglesya nga Seventh-day Adventist. Kana nga relasyon gihulagway pinaagi sa hulagway sa mananap ni Aaron, nga sa tagna gihubit ingon nga panaghiusa sa Iglesia ug Estado, sa ingon nagtipa sa mga Millerite nga nagtukod ug usa ka relasyon sa Iglesia ug Estado niadtong 1863, ug usab nagtipa sa Tinipong Bansa sa Amerika sa haduol nang umabot nga balaod sa Domingo.

Ang hubo nga pagsayaw sa mga buang ni Aaron, nga nagrepresentar sa peke nga kasinatian sa Laodicea, sama ra sa nahimong kahimtang sa kalihokang Millerite niadtong 1856. Ang espirituhang kasinatian nga girepresentar sa mga nagsayaw nga buang ni Aaron gikompara sa kasinatian ni Moises, nga nagapadayag sa pangabugho sa kinaiya sa Dios batok sa pagsimba sa mga diosdios. Ang “sayaw” diha sa tagna maoy usa ka simbolo sa paglimbong, ug ang mga nagsayaw nga buang ni Aaron nagrepresentar usab sa paglimbong nga gidala sa Estados Unidos samtang gipugos niini ang kalibotan sa “pagsayaw” subay sa banda ni Nabucodonosor, samtang ang bigaon sa Tiro nagaawit sa iyang mga awit.

Niadtong 1863, ang kalihokang Millerite sa Laodicea mibalhin ngadto sa legal nga narehistrong iglesya sa Laodicean Seventh-day Adventist. Sumala sa giila sa nangaging mga artikulo, niadtong 1863, ang Jerico gitukod pag-usab, kay ang Jerico usa ka simbolo sa kadagaya sa Laodicea ug nag-alagad ingon nga peke nga hulad sa siyudad sa Jerusalem. Niadtong 1863, ang pagpaila sa usa ka peke nga tsart sa tagna nagrepresentar sa pagsubli sa kasaysayan ni Aaron, sa bulawang nating baka, ug sa mga buang nga nanagsayaw. Ang kasaysayan sa kaluwasan sa Dagat nga Mapula sa makadaghan na gigamit ni Sister White aron sa paghulagway sa kasaysayan sa unang Adventismo, ug kining paggamit nahiuyon sa hingpit sa kasaysayan nila ni Moises ug Aaron diha sa panaglalis mahitungod sa hulagway sa pangabugho.

Niadtong 1863, ang unang kaliwatan sa Laodicean Adventism nagsugod sa dihang ang usa ka larawan sa pangabugho gibutang sa ganghaan (iglesia), nga atua sa atubangan sa halaran (Cristo). Unya kadtong unang kaliwatan “misulod” ngadto sa usa ka nagkakusog nga kasaysayan sa mga dulumtanan.

Unya siya miingon kanako, Anak sa tawo, iyahat karon ang imong mga mata paingon sa amihanan. Busa giyahat ko ang akong mga mata paingon sa amihanan, ug ania karon, sa amihanan didto sa pultahan sa halaran, kining larawan sa pangabugho anaa sa agianan. Ezekiel 8:5.

Padayon natong hisgutan kining mga pagpalandong sa sunod nga artikulo.

“Unsa man ang atong kahimtang niining makahahadlok ug mabinantayon nga panahon? Alaot, unsa ka daku ang garbo nga nagaluntad sa iglesia, unsang pagkasalingkapaw, unsang limbong, unsang paghigugma sa pangbisti, sa pagkawalay-pulos, ug sa kalingawan, unsang tinguha alang sa pagkahalangdon! Kining tanang mga sala naglandong sa hunahuna, aron ang mga butang nga walay kataposan wala mailhi. Dili ba kita magsusi sa Kasulatan, aron mahibalo kita kon hain na kita niining kasaysayan sa kalibotan? Dili ba kita mahimong may salabutan mahitungod sa buluhaton nga ginatuman alang kanato niining panahona, ug sa kahimtang nga kita ingon nga mga makasasala kinahanglan magapabilin samtang kining buhat sa

pagtabon-sa-sala nagapadayon? Kon aduna pa kita ug unsay bili sa kaluwasan sa atong mga kalag, kinahanglan maghimo kita ug tino nga kausaban. Kinahanglan pangitaon nato ang Ginoo uban sa tinuod nga paghinulsol; kinahanglan uban sa halalum nga pagbasol sa kalag isugid nato ang atong mga sala, aron mapapas sila.

“Kinahanglan dili na kita magpabilin pa sa linlangong yuta. Sa madali kita nagakahiduol sa pagtapos sa atong panahon sa pagsulay. Tugoti ang matag kalag sa pagpangutana, Unsa ang akong kahintang atubangan sa Dios? Wala kita mahibalo kon unsa na ka madali nga ang atong mga ngalan pagaisgoton sa mga ngabil ni Cristo, ug ang atong mga kahintang pagahukman sa kataposan. Unsa, oh, unsa kaha ang maong mga paghukom? Isipon ba kita uban sa mga matarung, o ihapil ba kita uban sa mga daotan?

“Paalsa ang iglesia, ug maghinulsol sa iyang mga pagtalikod sa atubangan sa Dios. Pamata ang mga magbalantay, ug ipatingog nila ang trumpeta sa tin-aw ug sigurado nga tingog. Kini usa ka piho nga pasidaan nga kinahanglan natong imantala. Ang Dios nagsugo sa Iyang mga alagad, ‘Singgit sa makusog, ayaw pagpugong, ipataas ang imong tingog sama sa trumpeta, ug ipakita sa akong katawohan ang ilang kalapasan, ug sa balay ni Jacob ang ilang mga sala’ (Isaias 58:1). Kinahanglan madani ang pagtagad sa katawohan; gawas kon mahimo kini, walay kapuslanan ang tanang paningkamot; bisan pa kon usa ka manulonda gikan sa langit mokanaug ug mosulti kanila, ang iyang mga pulong dili na makahatag ug labi pang kaayohan kaysa kon nagsulti lamang siya ngadto sa bugnaw nga dalunggan sa kamatayon.

“Ang iglesia kinahanglan mapukaw ngadto sa paglihok. Ang Espiritu sa Dios dili gayud moabot hangtod nga siya magaandam sa dalan. Kinahanglan may mainiton nga pagsusi sa kasingkasing. Kinahanglan may hiniusang, mapinadayonong pag-ampo, ug pinaagi sa pagtoo ang pag-angkon sa mga saad sa Dios. Kinahanglan adunay, dili ang pagsul-ob sa lawas ug sako, sama sa karaang mga panahon, kondili usa ka halalum nga pagpaubos sa kalag. Wala kita bisan sa una nga katarungan alang sa pagpasigarbo sa kaugalingon ug pagbayaw sa kaugalingon. Kinahanglan magpaubos kita sa ilalum sa gamhanang kamot sa Dios. Siya magapakita aron paglipay ug pagpanalangin sa matuod nga mga nangita.” Selected Messages, basahon 1, 125, 126.